

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patent-och registreringsverket

Sagsøgt: Mats Hansson

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal varemærkedirektivets artikel 4, stk. 1, litra b) ⁽¹⁾, fortolkes således, at den helhedsvurdering af alle relevante faktorer, som skal foretages i forbindelse med en bedømmelse af risikoen for forveksling, skal påvirkes af den omstændighed, at en bestanddel af varemærket udtrykkeligt er blevet udelukket fra beskyttelse ved registreringen — dvs. ved at er blevet anført en såkaldt disclaimer ved registreringen?
- 2) Hvis spørgsmål I besvares bekræftende, skal disclaimeren i så fald kunne berøre helhedsvurderingen på en sådan måde, at den kompetente myndighed tager hensyn til den pågældende bestanddel, men tillægger den en mere begrænset betydning således, at den ikke kan anses for at have fornødent særpræg, selv hvis bestanddelen rent faktisk har særpræg og er dominerende i det ældre varemærke?
- 3) Hvis spørgsmål I besvares bekræftende, og spørgsmål II besvares benægtende, skal disclaimeren så alligevel på anden vis påvirke helhedsvurderingen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008, L 299, s. 25)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 22. december 2017,**A****(Sag C-716/17)**

(2018/C 083/20)

*Processprog: dansk***Den forelæggende ret**

Østre Landsret

Part

A

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 45 TEUF, således som bestemmelsen efter EU-Domstolens dom af 8. november 2012 i sag C-461/11 ⁽¹⁾ er fortolket, til hinder for en værnetingsregel som den danske, der har til formål at sikre, at den ret, som behandler gældssaneringen, har kendskab til og kan inddrage de konkrete socioøkonomiske forhold, hvorunder skyldneren og dennes familie lever og må antages fremadrettet at leve, ved sin vurdering, samt at vurderingen kan ske efter på forhånd fastlagte kriterier, der fastlægger, hvad der kan anses for en acceptabel beskeden levestandard under gældssaneringen?

Hvis spørgsmål 1 besvares således, at begrænsningen ikke kan anses for retfærdiggjort, anmodes EU-Domstolen om at oplyse:

- 2) om artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den også i en situation som den foreliggende har direkte virkning mellem private, således at private kreditorer skal tåle nedsættelse eller bortfald af den gæld, en skyldner, der er flyttet til udlandet, har til dem.

(¹) Domstolens dom af 8. november 2012, ECLI:EU:C:2012:704

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 22. december 2017 —
Vantaan kaupunki mod Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy**

(Sag C-724/17)

(2018/C 083/21)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vantaan kaupunki

Sagsøgte: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Afgøres spørgsmålet om, hvem der hæfter for en adfærd, der er i strid med artikel 101 TEUF, ved direkte anvendelse af denne artikel eller ud fra de nationale bestemmelser?
- 2) Såfremt de erstatningspligtige bestemmes ved direkte anvendelse af artikel 101 TEUF: Er de, som er omfattet af begrebet »virksomhed« i denne bestemmelse, erstatningspligtige? Er bestemmelsen af erstatningspligtige underlagt de samme principper som dem, Domstolen i bødesager har anvendt til at bestemme de ansvarlige i disse sager, og hvorefter ansvaret især kan bero på tilhørsforholdet til samme økonomiske enhed eller på en økonomisk kontinuitet?
- 3) Såfremt de erstatningspligtige bestemmes i henhold til medlemsstatens nationale bestemmelser: Er en national bestemmelse i strid med EU-rettens effektivitetsprincip, hvorefter et selskab, der efter at have erhvervet samtlige aktier i et selskab, som deltager i et kartel i strid med artikel 101 TEUF, har opløst det pågældende selskab og videreført dets aktiviteter, ikke hæfter for at erstatte den skade, der er forvoldt ved det opløste selskabs konkurrencebegrænsende adfærd, selv om det i praksis er umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at opnå erstatning fra det opløste selskab? Er effektivitetsprincippet til hinder for en fortolkning af en medlemsstats nationale ret, hvorefter det som betingelse for et erstatningsansvar kræves, at en virksomhedsomdannelse af den beskrevne art skal være sket ulovligt eller kunstigt med det formål at omgå den konkurrenceretlige erstatningspligt eller på anden illoyal måde, eller i det mindste at selskabet ved gennemførelsen af virksomhedsomdannelsen havde eller burde have haft kendskab til overtrædelsen af konkurrencereglerne?

Sag anlagt den 22. december 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-729/17)

(2018/C 083/22)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Tserepa-Lacombe og H. Støvlbæk)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik